

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

X. Educ de custodia animam meam, ad confitendum nomini tuo! Psal. 141.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

*Educ de custodia animam meam ad
confitendum nomini tuo! Psal. 142.*

C. Blancus f.

40.

Edu

L

Hic

It

Pes

O

Que

D

Sicc

R

Oq

In

Sæp

F

Visa

H

Sed

N

X.

Educ de custodia animam meam, ad confi-
tendum nomini tuo.

Psal. 141.

Libera qua potui spatioſo ludere Cælo,
Cernis, ut anguſto carcere clauſa premar?
Heu dolor! ut miſeras me lux effudit in auras;
Ipsa loco caueæ membra fuere mea.
Pes compes, manicaque manus, neruique catena,
Oſſaque cancellis nexa cataſta ſuis.
Quo mihi cognati natiua repagula clauſtri,
Dammur ut hoſpitiy carcere vineta mei?
Siccine, more Chelys, breuibus tegar abdita cõchis?
Regia cui Celi vix ſatis ampla domus.
O quoties queſita fuga fuit anſa pudenda!
In votis quoties reſtis & vnda fuit.
Sæpè quidem raptò felix Lucretia ferro,
Fauſtaque combibito Porcia dicta foco eſt,
Viſa nec Aſſyria triſtis mihi ſica puella,
Heu nimis in geminas prodiga ſica neceſ!
Sed negat hæc animis Numen ſolatia capris,
Nec ſinit hæc vinctos fata præire via.

P 3 Ergo

Ergo Syracusis malim iacuisse cauernis.
 Aut Danaes rigida delituisse sera:
 Nec verear curui Cretae volumina septi,
 Vnde citam rapuit Dedalis ala fugam.
 Immeriti profugus damnet pia claustra rigoris
 Quae sibi sollicitam non renuere fugam.
 Si mihi siderijs pateat vel rimula tectis
 Non querar immites aetheris esse fores.
 Donec at haec captam retinent ergastula mentem,
 Mens nequit agnati templa subire poli.
 Quin sueta imperijs iacet hic captiua voluntas,
 Nec bona quae vellet, vincula velle sinunt.
 Euge semel nostra mea lux, succede catasta,
 Quantula sit nobis experiere domus.
 Si tamen insidiae, vel aliena repagula terrent,
 Fac pateat dempta ianua laxa sera.
 Captiuum gemitu fertur reuocasse Magistrum,
 Oblitus cauea psittacus ipse sua.
 Eia graues resera, noue lane Patulcie, vectes;
 Non erit haec dextra gratia prima tua.
 Angelico memini, patefactas impete portas,
 Claustraque suffractis dissiluisse seris;
 Cum stupuit lapsas manibus, pedibusque catenas,
 Vixque Petrus patulas credidit esse fores.
 Nullus obit nostris obses vadimonia vinculis?
Liberat

Liberat Herculeæ Thesea nullus ope ?
 O ubi nunc Minyis fidissima turba maritis
 Vincula pro captis ausa subire viris !
 Aut qui Vandalicis obses ergastula nervis,
 Ipse sui capitis iussit abire lytro ?
 Lux mea, pande fores in amœnaq; claustra resolve
 Et sine sidereas a: heris ire vias.
 Aut spectanda tuò vis ducar præda triumpho,
 Vt Scycticus cauea pompa Tyrannus erat ?
 En manus, en digiti rimis hiscentibus extant,
 Cur ego non digitos tota manumque sequor ?
 Qua caput, hac reliquæ subrepat cauda colubræ,
 Cur mihi serpentis lubrica pellis abest ?
 Cortis obit toties volucris captiua fenestras,
 Et notat an tacita rima sit vlla fuga;
 Nexaque sollicitans furtiuo vimina rostro,
 Natiuas memorum tentat adire domos.
 O Catharis, niueique polo comes agminis Agnes
 O casta Ursulidum, Sophiadumque cohors !
 Vos ego, dimidium vestri modò nobile testor
 (Dimidium vester quod sibi iunxit amor)
 Pandite ferratos, ergastula barbara postes,
 Inserir ut vestris dimidiata choris.
 Dimidium felix, vinculis socialibus exors.
 Cui licet in plenas iam caluisse faces !

Lux mea tam durum residet tibi pectore ferrum,
Vt neque captiva commoueare prece?
Nō ego, sed nostræ Tu maxima caussa querela es;
Spectat enim laudes ista querela tuas;
Nō bene conueniunt rigidis tua carmina clathris,
Quis queat in cauea cantibus esse locus?
Libera quæ cantat vernis avis Attica syluis,
Capta silet, solitos nec ciet ore modos.
Eia age, pãde fores in amœnaque claustra resoluas
Et sine sidereas ætheris ire vias.
Aut tua si cupidam præconia dicere temnis,
Inuidus in laudes efficiere tuas.

GREGORIUS.

C. 17. in c. 7. Iob.

C Arcere homo circumdatur, quia plerumque
& virtutum profectibus ad alta exurge-
re nititur, & tamen carnis suæ corruptione
præpeditur.

Quemadmo-